

Střípky z naší farnosti

č. 22

Zpravodaj farnosti Kněždub

4/2016

*„Skutečně vidíme jen srdcem.
To, co je opravdové, je očím neviditelné.“*

Úvodní slova otce Jana

Minulou neděli jsme vstoupili do doby adventní. Adventní liturgie vyjadřuje čekání na Pánův příchod. Starozákonní lidé čekali na příchod Mesiáše, my čekáme, že On jednou znovu přijde ve své slávě. Vždyť každou neděli během celého roku při bohoslužbě vyznáváme: „**A znovu přijde ve slávě, soudit živé i mrtvé a Jeho království bude bez konce**“.

Advent je především dobou naděje. Každý rok se tento základní postoj ducha obnovuje v srdci křesťanů, kteří se připravují na velikou slavnost Narození Ježíše Krista Spasitele a obnovují čekání na Jeho slavný návrat na konci věků. To jsou ty dvě úlohy adventu: připravit se na narozeniny Ježíše Krista a připravit se na Jeho druhý příchod na konci času. Právě první část adventu – tady tyto dny – kladou důraz na poslední příchod Páně tak, jak jsme to dnes slyšeli v Božím Slově.

**„Bděte tedy, buďte připraveni, protože nevíte,
který den vás Pán přijde“.**

V adventu se připravujeme na svátky Narození Božího Syna, Ježíše Krista. Jeho narození před dvěma tisíci lety bylo a je i nadále projevem nekonečné Boží lásky: „**Tak Bůh miloval svět, že pro naši spásu, poslal nám svého jednorozného Syna**“, napsal svatý Jan ve svém Evangelii. Svatý otec František v Buli „Misericordiae Vultus“, ve které před rokem vyhlásil Mimořádné Jubileum, píše: „Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. Tajemství křesťanské víry je očividně shrnuto v tomto slově. Milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském. Nekonečně milosrdný Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno „Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného“, různými způsoby a v mnoha dějinných momentech dával nadále poznávat svoji božskou přirozenost. V „plnosti času“, když bylo podle Jeho plánu spásy všechno připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku definitivně. Kdo vidí Jeho, ten vidí Otce. Ježíš Nazaretský svým slovem, svými činy a celou svojí osobou zjevuje Boží milosrdenství“.

O milosrdenství potřebujeme rozjímat neustále nejen během Jubilejního roku. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy.

Proto přeji nám všem, abychom i v letošním adventu žili intenzivně každý jeho okamžik s vědomím, že Pán má neustálý zájem o každého z nás, že přichází k nám jako ten, kdo stojí u dveří a klepe, aby vešel a hodoval s námi. A nepřeslechněme Jeho hlas, který nás nejenom v roce Božího Milosrdenství vyzývá ke změně našeho života, abychom také byli vůči svým bližním „**milosrdní, jako je milosrdný náš Otec**“.

Skončil další církevní rok ...

Rok, kterým nás provázelo Boží milosrdenství, ...

... a ve kterém měl každý člověk sám za sebe možnost přiblížit se zase o další krůček blíže k poznání pravého Boha. Přes nejrůznější příležitosti, které se během roku udály. Ať už to byly maličkosti očím neviditelné nebo větší láskyplné skutky.

Papež František řekl: „Každému musíme připomínat, aby se ponořil sám do sebe. Roztěkanost je prasklinou v nitru každého člověka, která mu znemožňuje setkání se sebou samým, zabraňuje mu pohlédnout do svého srdce jako do zrcadla. Zde se dostáváme k jádru věci: Člověk se musí zastavit sám u sebe. Pak teprve může začít vést rozhovor s druhým.“

Boží milosrdenství se člověku nabízí každý den, každý okamžik. Jen je potřeba Mu naslouchat. Jít s Ním, žít s Ním, následovat Ho. Neboť:

„Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí?“

V životě člověka má být vždy na prvním místě Bůh. Bůh, který je jen jeden. A to je pravý cíl každého člověka. **„Miluj Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“** A teprve od tohoto prvního přikázání se odvíjí další. Protože teprve jakou lásku dávám Bohu, takovou mohu následně předávat i svému bližnímu: **„Miluj bližního, jako sám sebe.“**

Milovat bližního znamená, milovat každého člověka bez rozdílu. Dávat lásku, kterou mám do té míry, do jaké je bližní schopen ji unést. To znamená, do jaké míry je otevřené zase jeho srdce. Bůh svou lásku nikomu nenutí, nevnucuje. Bůh nikoho svou láskou neomezuje. Boží láska je svobodná, nespoutaná... **Člověk nemůže dát víc lásky než sám má a zase naopak – člověk nemůže přijmout víc než je schopen unést.** Jak dokáží naslouchat svému srdci, tak dokáží naslouchat i srdci bližního.

„Skutečně vidíme jen svým srdcem.

To, co je opravdové je očím neviditelné.“

Krátké poohlédnutí zpět...

Svatý Hostýn

Naše farnost pořádá každým rokem pouť na svatý Hostýn. Tato pouť se pravidelně uskutečňuje v září. Ale mnoho rodin i jednotlivců zavítá na svatý Hostýn nejednou v průběhu celého roku. Toto místo je stále „živé“ a zaznívá odtud mnoho proseb a díky směřujících k Bohu. Toto místo si získá srdce nejednoho poutníka, který s upřímností a pevnou vírou putuje na svatý Hostýn. Existují mnohá svědectví lidí, jejichž prosby byly prostřednictvím Panny Marie vyslyšeny.

K rozkvětu svatého Hostýna přispívají i členové Matice svatohostýnské.

A právě v tomto roce 2016 byli při Valné hromadě oceněni zasloužilí členové a důvěrníci. Z naší farnosti to byli manželé Zubatí, kteří obdrželi Svatohostýnskou medaili z rukou Mons. Jana Graubnera.

Poutní místo slouží všem a přináší spoustu dobrodiní. A tak jako člověk se snaží stále zdokonalovat se, stále na sobě pracovat, tak i poutní místa projdou za léta spoustou změn ...

A nejinak tomu bylo i se Svatým Hostýnem, který taky prošel mnohými změnami až ke dnešní podobě. Pro nastínění je vybráno pouze několik událostí:

- 1864 Svěcení soch sv. Cyrila a Metoděje před chrámem
- 1895 Vznik Matice svatohostýnské
- 1898 Posvěcení kaple sv. Kříže a rozhledny
- 1900 Zahájení stavby první venkovní křížové cesty
- 1904 Zahájení stavby nové Jurkovičovy křížové cesty (ukončena I. zastavením až v roce 1933)
- 1910 Slavnostní posvěcení nového schodiště
- 1912 Slavná korunovace sochy Panny Marie
- 1930–1932 Stavba silnice z Bystřice na Hostýn

1934 Nový hlavní oltář a kovový svatostánek
 1982 Povýšení chrámu na Baziliku Minor (Menší bazilika)
 1992–1993 Stavba větrné elektrárny
 1994 První hasičská pouť
 1999 Internetové stránky Svatého Hostýna (www.hostyn.cz)
 1999 První svatohubertská (myslivecká) pouť

(převzato z <http://www.hostyn.cz/historie>)

A následující článek svědčí o tom, že už dříve se naši farníci přičinili o rozkvet svatého Hostýna...

Z vyprávění rodičů vzpomínáme...

Říkávali nám, dětem, jak se dnes dobře putuje po schodech na svatý Hostýn. Tyto schody jezdili budovat i chlapi z Kněždubu. Muži přijížděli po skupinách, které se obměňovaly, na vozech tažených koňmi. Sbírali kamení v Hostýnských lesích, lámali ve skalách apod..

Můžeme si všimnout i chodníků vedle schodů, že jsou ze samých kamenů. Zleva na fotografii je vidět kousek železné budky. My, senioři, kteří jsme na svatý Hostýn jezdili v mládí, víme, že toto sloužilo jako WC – plechové. Dnes je postavené krásné nové kousek od baziliky.

Na fotografii zleva: Jan Frolka 153, Jan Daněk 155, Antonín Gerstberger, Martin Nejedlík, Antonín Dula, Jan Frolka 45.

Na voze zprava: Jaroslav Říha, Josef Frolka, Jan Miroš a Josef Fera.

MS

A ještě než přejdeme k adventu připomeneme si zpětně některé okamžiky...

Pouť ke sv. Hubertovi v kostele sv. Jana Křtitele byla tentokrát zcela výjimečná, protože mezi myslivci byla i jedna žena a to Pavla Stránská, která

v letošním roce složila zkoušky myslivosti i se svou dcerou Janou.

Bůh stvořil přírodu jako první a teprve pak stvořil člověka. „*Jako muže a ženu je stvořil.*“ A nyní je na člověku, aby se o přírodu staral a do každodenního svého díla vkládal své srdce. A to platí jak pro ženy tak i pro muže. Přejeme Pavle i Janě ať vnáší světlo mezi muže, se kterými patří do jednoho společenství. Ať jim tato služba vnáší klid a pokoj do srdce.

Ze zelené barvy se ještě podíváme na pestřejší barvy a **připomeneme si v několika fotografiích hody**, které bývají velkou a krásnou událostí naší vesnice..

Vždycky je potřeba poohlédnout se zpět ...

Prof. PhDr. Petr Piha řekl:

„My potřebujeme znát své dějiny, protože bez nich nerozumíme své současnosti a nemůžeme se zorientovat do budoucnosti.“

*Poohlédnutí zpět k ženě, která naslouchala cele svému srdci
a přivedla na svět Ježíše, Božího Syna...*

Maria, Matka Ježíšova

Mariina velikost a svatost spočívá v tom, že dovolila Bohu, aby ji používal podle své vůle a nekladla Mu překážky. **Skutečně svatými se stáváme jen tehdy, když dovolíme Bohu, aby konal skrze nás a v nás.**

Maria vše uchovávala ve svém srdci. **Když si slovo ukládáme pouze do myslí, nezmění nás.** Můžeme být odborníky na Bibli, ale když si držíme všechno jen v hlavě, budeme stále stejní.

Před několika lety, když jsem vedl kurz pro kněze v Číně, jsem se dozvěděl, že na univerzitě v Pekingu je Institut pro křesťanskou kulturu. Byl jsem trochu zvědavý a chtěl jsem vědět, jak je možné, že v komunistické zemi existuje takový institut. A tak jsem si dohodl setkání s ředitelem institutu, kterým byl velmi známý čínský profesor. Ohromil mě svými poznámkami o Písmu svatém – byl to skutečně odborník. S úžasem jsem poslouchal, jak porovnával a komentoval úryvky z Izaiáše a Jeremiáše. Potom jsem však zjistil, že je ateista. Celé Písmo svaté měl uložené v hlavě, ale do srdce mu neproudilo.

Když si slovo uložíme jen do hlavy, nemůže nás změnit – změna začíná, až když slovo začne proudit do našeho srdce. Jen tehdy na nás může mít vliv.

Víme, že Maria si neukládala slova jen do své mysli, ale uchovávala je ve svém srdci. Slovo Boha v ní ožilo a její život se změnil. A nejen život. Měnila se i ona sama k Božímu obrazu, aby podobně jako Pavel mohla říci:

„**Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.**“ (Gal 2,20)

(Převzato z knihy Eliase Velly – Maria, Matka Ježíšova)

... Přivedla na svět Dítě z Lásky.

Listopadové eMPěčka

(očíma animátora)

Je už tradicí, že se v našem děkanátu přes školní rok pořádají eMPěčka neboli mládežnické pátky. A pokud zůstaneme u toho tradičního mládežnické pátky začínají 19.19h a v kalendáři se je snažíme stavět na místo posledních pátků v měsíci. A právě jedno z takových MP se konalo tento měsíc ve Veselí nad Moravou.

Při mši svaté, kterou celebroidal náš nový kaplan pro mládež o. Turko, jsme si mohli vyslechnout krásné kázání na téma odpuštění na kterou navazovala adorace, která byla i jakýmsi zpytováním svědomí. Toto všechno viděl a prožil každý z více jak 60 účastníků, ale jak tato situace vypadá ze „zákulisí“?

Místa a data řešíme již na první animátorské schůzce na začátku školního roku. Nabízíme určená data kněžím na jejich schůzi a ti nám odsouhlasí, zda se u nich ve farnostech může MP konat.

Další fází je pravidelná animátorská schůzka, kde řešíme programy. Mimo to zástupce za děkanát (od tohoto školního roku nově Kristýnka Kuchařiková ze Vnorov) kontaktuje scholu a další dobrovolníky, kteří by nám mohli pomoci s přípravou.

A pak už nastupuje samotné MP. Vybraní animátoři přijedou dřív a chystají pro mladé buchty a další občerstvení, ale často se setkáváme s velkou pomocí místních tetiček, babiček a maminek, kteří nám rádi napečou. Mši svatou má v režii kněz, občas se snažíme zapojovat tzn. „zpestření“ kdy se snažíme vymyslet přímluvy a podobně. Poté následuje program pro každé MP něčím originální – hra, adorace nebo přednáška. Každý z programů je méně nebo více náročný, ale dovolím si tvrdit, že se každý z nich snažíme udělat co nejkvalitněji...

Z osobní zkušenosti můžu říct, že animátor nikdy neprožije MP, tak jako ten, kdo je jen účastníkem, kvůli starostem a obavám se často nedokáže přímo soustředit, na půlku programu chybí a když nechybí tak fotí..., ale i přes to tvrdím: Stojí to za to dělat něco pro mladé, aby se přiblížili jak sobě navzájem, tak Kristu a dokázali i oni někdy příště vytvořit něco podobného pro další generaci. A také to stojí za ten „pocit z dobře vykonané práce“ a do třetice stojí to za to, protože jako animátorský tým jsme úžasná parta, která se spolu ráda za akce modlí, ráda tráví čas spolu a ráda vymýšlí nové věci pro své možné nástupce. ☺

Radka Zalubilová

Fotografie z mládežnického pátku

Kostel sv. Andělů strážných ve Veselí nad Moravou

Foto: Zbyněk Šišpera/Člověk a víra

A po listopadu přichází prosinec, ...

... který už pomalu „dýchá“ Vánoce. A začíná samozřejmě svátkem sv. Mikuláše. Muže, který se již v mladém věku stal biskupem v Myře. Byl to člověk dobrého srdce, štědrý k potřebným, obránce víry a nespravedlivě obviněných.

A právě díky jeho ctnostem, kterými vynikal, se i u nás slaví jeho svátek štědrostí. A opět po roce zavítá i k nám do naší farnosti.

V Kněždubě při mši svaté 5. prosince a ve Tvarožné Lhotě 6. prosince.

Fotografie z prosince 2015.

Představování dětí

Jako každý rok budeme u nás ve farnosti i v příštím roce slavit **slavnost 1. svatého přijímání**. Naše děti se na tuto slavnost spolu se svými rodiči připravují a my je budeme provázet celou dobu našimi modlitbami.

Chtěla bych Vám **děti ze Tvarožné Lhoty** trochu představit. Celkem jich půjde ke svatému přijímání 11 a já jsem se jich zeptala na jejich rodiny, na jejich zájmy a na to, jak by chtěli tento den prožít a na co se těší a co si přejí.

Brožovičová Eva

Evička chodí do čtvrté třídy, členové její rodiny jsou maminka Kamila, tatínek Lad'a a bráška David. Maminka je hodná, tatínek je pracovitý a bráška zlobí. Evičku baví hrát na klávesy a na kytaru. Svůj velký den by chtěla strávit se svojí rodinou při oslavě. Těší se na krásné šaty, jak bude krásně nastrojená.

Čech David

David chodí do třetí třídy, jeho rodina - maminka Michaela, tatínek Marián, bráška Patrik a sestřička Gábinka. Maminka je pracovitá, tatínek je šikovný, bráška je srandovní a ségra je malá a usměvavá. Davida baví hrát si venku s kamarády a hrát počítačové hry. Svůj velký den by chtěl strávit s celou svojí rodinou a těší se na dárky.

Hrdoušková Julie

Julinka chodí do čtvrté třídy, její rodina má celkem šest členů – maminka Magdaléna, tatínek Vít, sestry Barča a Maruša a brácha Jeňa. Maminka je trpělivá a hodná, tatínek pracovitý, Barča pomáhá, Maruša ráda peče a Jeňa zlobí, ale je aj hodný. Julinka ráda jezdí na koni a na waveboardu, a taky ráda hraje na klavír. Svůj velký den by chtěla strávit velmi slavnostně s celou svojí rodinou. Těší se na to, že přijme Tělo Kristovo.

Hudeček Marián

Marián chodí do třetí třídy, má maminku Kristýnu, tatínka Petra a brácha Erika. Všichni jsou srandovní (asi chtěl říct srandisti) a hodní. Mariána baví motokros, počítačové hry a sport. Na svůj velký den by chtěl prožít velkou oslavu, oslavu s celou rodinou. Těší se na to, jak bude tento den právě s celou rodinou.

Chalupová Vendula

Vendulka chodí do čtvrté třídy, členové její rodiny jsou maminka Věra, tatínek Martin a sestra Kája. Tatínek je kamarádský, maminka hodná a Kája je hravá. Vendulku baví sporty, tělocvik, hudba a tancování. Svůj velký den by chtěla prožít se svojí kamarádkou Sárkou. Těší se právě na přijímání.

Kozel Martin

Martin chodí do čtvrté třídy, má maminku Martinu, tatínka Petra a brácha Davida. Maminka je hodná, tatínek hodně pracuje a bráška je zlobivý. Martina baví jeho kroužky – střelecký i všechny ostatní. Svůj velký den by chtěl strávit na výletě s rodinou. Moc se těší do kostela.

Pavliňák Tadeáš

Tadeáš chodí do třetí třídy, má maminku Petru, tatínka Patrika a sestru Justýnu. Tatínek je pracovitý, maminka hodná a Justýnka ho trochu otravuje, je to mladší ségra. Tadeáše baví sport a skládat lego. Svůj velký den by chtěl strávit se svojí rodinou a chtěl by na výlet do Německa do legrandu.

Podolan Filip

Filip chodí do čtvrté třídy, jeho rodina jsou maminka Viktorie, tatínek Pavel, sestra Natálie a babička Ludmila. Všichni jsou moc dobří. Filipa baví dívat se na televizi a chodit ven se svými kamarády. Svůj velký den chce oslavit, těší se, jak se všichni sejdou.

Polášek Adam

Adam chodí do čtvrté třídy, má maminku Ludmilu, tatínka Josefa a bratry Josefa a Tomáše. Maminka je hodná, tatínek taky, brácha Jožin je kamarádský a brácha Tomáš, ten chce být víc sám. Adam je soutěživý typ, baví ho florbal a ostatní sporty. Svůj velký den by chtěl strávit na výletě, těší se do kostela a ke svatému přijímání.

Studničková Tereza

Tereza chodí do čtvrté třídy, má maminku Lenku, tatínka Karla a sestru Adélu. Maminka je hodná a svědomitá, tatínek je pracovitý a sestra je hodná. Tereza se ráda stará o koně, ráda se dívá na pohádky. Svůj velký den by chtěla strávit s celou rodinou. Těší se na svátost smíření, na to jak ji budou odpuštěny hříchy.

Tomeček Roman

Roman chodí do čtvrté třídy, členové jeho rodiny jsou maminka Eva, tatínek Josef, brácha Josef a sestra Eva. Maminka ráda čte, tatínek rád pracuje, stará se o pole anebo něco opravuje, brácha Josef hodně pracuje a sestra Eva ráda leží v posteli. Romana baví jezdit na motorce. Na svůj velký den chce mít velkou oslavu, těší se na to, že budou všichni spolu.

Odpovědi dětí jsem nijak neupravovala a velmi si cením jejich velké upřímnosti. Všem dětem bych chtěla poděkovat, byli prostě úžasní. ☺ ☺ ☺

Vás všechny prosím o doprovázení těchto dětí společnou modlitbou, aby se na nadcházející svátost připravili nejenom oni, ale také my všichni.

Martina Šimšová

Putování do Betléma – naše adventní snažení

Abychom mohli prožít znovu narození Ježíše Krista je potřeba připravit svoje srdce a celou rodinu. Letošním adventem nás provede Panna Maria. Naším „Putováním do Betléma“ se budeme snažit o intenzivnější společnou modlitbu – rodiče s dětmi a kde je to možné tak i s babičkou, dědečkem, křesťanskými kmotry a ostatní rodinou, která se může na tuto společnou modlitbu sejít. Ke společné modlitbě můžeme také přizvat i naše známé, osamělé lidi nebo ty, kteří by se rádi modlili, ale nemají příležitost nebo odvahu.

Otevřeme svá srdce a domovy k těmto společným setkáním. Každý večer v 18.00 hodin se všichni spojíme ke společné modlitbě spojené s modlitbou růžence (v rodinách s malými dětmi stačí jeden desátek).

Každý večer bude obrázek putující svaté rodiny přítomen v jedné z rodin u společné modlitby, ta ji následně předá další rodině. Abychom věděli, kam máme obrázek předat, každá rodina má svoji stopu, na které má datum a jméno. (Obrázek další rodině je nejlepší předávat následující den před 18.00, aby se další rodina mohla v 18.00 připojit ke společné modlitbě. Je to jistě také na dohodě rodin mezi sebou.) Po společné modlitbě s obrázkem putující rodiny nám naše stopa v kostele na cestě do Betléma „rozkvete“ – na stopu naší společné modlitby si přiděláme vykreslenou květinu. Ve Tvarožné Lhotě je možnost přizvat ke společné modlitbě v rodině našeho otce Jana v termínech, které jsou vzadu na stolečku. Otec Jan se připojí zvláště do rodin dětí, které půjdou letos k prvnímu svatému přijímání a tak, prosím, nechte přednostně vybrat datum návštěvy tyto rodiny.

Každý týden také budeme rozjímat nad jedním úryvkem z Písma svatého – a budeme plnit dané úkoly, kterými se můžeme od Panny Marie učit. Děti si za každý tento splněný úkol a návštěvu mše svaté můžou přidělat jednu hvězdu na nebe nad naší cestou do Betléma, kterou máme v kostele. Naší snahou se nám nebe nad Betlémem v našem kostele rozzáří našimi hvězdami lásky a modlitby. Dospělí, kteří budou chtít, mohou v době adventu více času věnovat čtení Písma svatého. V kostele vzadu na stolíku jsou k dispozici hvězdičky s úryvkem. Po přečtení a rozjímání tohoto úryvku můžete své hvězdičky přidat na naše nebe v kostele.

Děti si také mohou vzít domů obrázek Panny Marie, který si vybarví, nalepí na tvrdý papír (aby obrázek stál, jak je ukázáno v kostele) a za každou společnou modlitbu ranní a večerní si můžou nalepit jednu hvězdičku na své „domácí nebe“. Hvězdičky si mohou doma vyrobit nebo si je vzít z kostele.

Spojme se tedy, ať naše společná modlitba rozzáří nejenom naše nebe nad Betlémem, které máme v kostele, ale hlavně naše srdce, aby bylo otevřené pro lásku našeho Pána Ježíše Krista a pro působení Ducha svatého.

1. TÝDEN „Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha“ (Lk 1,30)

Bůh, který oslovuje Marii, oslovuje také nás: Neboj se! Já jsem tvůj Bůh.

Milé děti, dostaly jste už někdy těžký úkol, se kterým jste si nevěděly rady? Třeba ve škole, v kroužku, ve skautu nebo jinde, kdy po vás někdo chtěl udělat něco, čemu jste nerozuměly nebo to neuměly? Vzpomenete si, jak jste to tenkrát vyřešily? Určitě jste poprosily někoho staršího, aby vám s tím pomohl. A v takových případech to obvykle bývají naši rodiče. Maminka a tatínek jsou tu proto, aby nám pomohli a poradili vždycky, když si nevíme rady. Tomu nás učí také Panna Maria, když za ní přišel archanděl Gabriel a řekl jí: „Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.“ Maria si také nevěděla rady s tak velkým úkolem, který pro ni Pán Bůh připravil. A proto se ptá anděla, kterého poslal Bůh: „Jak se to stane?“ Není ostuda něco nevědět. Ostuda by byla, kdybychom si mysleli, že na všechno stačíme sami a nikoho k tomu nepotřebujeme. Panna Maria nám ale ukazuje, že máme požádat o pomoc nebo o radu vždycky, když je před námi něco těžkého. A Bůh, který říká Marii: „Neboj se“, říká také nám, abychom se ničeho nebáli. Protože vždycky, když bude s námi Bůh, budou se dít velké a krásné věci!

Jak můžeme tento týden prožít jako Maria?

Pokaždé, když dostaneme nějaký úkol, poprosme Pána Boha, aby nám s ním pomohl. Nabídneme pomoc každému, kdo si s nějakým úkolem neví rady. Popovídejme si s někým (s rodiči, s kamarádem, spolužákem či spolužačkou, s babičkou, s dědečkem, s kýmkoliv), jak nám Bůh pomáhá. Každý večer poděkujeme za všechno, co jsme prožili. **Pokaždé, když se ti úkol podaří splnit, vnášíš světlo nejen do svého života, ale také do života druhých lidí. Na znamení toho si přidej hvězdičku a vyzdob tak nebe nad Betlémem, které máme v kostele.**

Společná modlitba: „Panno Maria, ty jsi naší matkou. Každý z nás má svůj úkol a někdy si s ním nevíme rady. I ty sis nevěděla rady, když tě navštívil anděl Gabriel a řekl ti, že porodíš Božího syna. Neumíme si představit, co ti vlastně letělo hlavou, určitě jsi nerozuměla tomu, co se má stát. Úkol se ti musel zdát určitě velice těžký, ale požádala's o pomoc a anděl Gabriel ti vše vysvětlil. Plně jsi důvěřovala Hospodinu. Nauč i nás, přiznat si, že si s našimi úkoly někdy nevíme rady a požádat o pomoc – naše rodiče, děti, prarodiče, učitele, zkrátka lidi kolem nás, ale nauč nás hlavně to nejdůležitější, požádat o pomoc Boha, který nám sám říká: „Neboj se!““

Připojíme modlitbu díky a proseb vlastními slovy:

- Děkujeme ti Maria, že jsi naší matkou.
 - Děkujeme ti Maria, za tvoji ochranu.
 - Děkujeme ti Maria, za tvůj příklad, kterým nás učíš plnit naše úkoly.
 - Prosíme tě Maria o tvoji sílu, abychom se nebáli.
 - Prosíme tě Maria o podporu při plnění našich úkolů.
 - Prosíme tě Maria o odvahu nebát se a věřit Hospodinu.... připojíme další.
- Zakončíme modlitbou růžence (s malými dětmi můžeme přidat jeden desátek).

2. TÝDEN „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38)

Poslušnost. Je to ctnost vzácnější, než se zdá. (V. Renč)

Milé děti, určitě už se vám stalo, že jste dostaly nějaký úkol, který se vám nechtělo splnit. Vymýšlely jste spoustu důvodů, proč to nemůžete udělat. Odkládaly jste ho na pozdější dobu, až jste na něj třeba zapoměly nebo jste ho dělaly s velkou nechtí... Ano, nám lidem se to často stává a nejste to jen vy, děti, kterým se něco nechce vykonat nebo poslechnout něčí příkaz. I dospělí to tak mají. Pro každého je to těžké, ale kdo se naučil jednat jako Panna Maria, má v mnohém vyhráno. Ona nás vede, jak se v takové situaci zachovat. Když k ní přišel archanděl Gabriel, aby se stala maminkou Pána Ježíše, nevymýšlela si žádné výmluvy ani neřekla andělovi, ať přijde jindy, že teď nemá čas. Ale s pokorou poslechla a řekla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova!“ I když věděla, že to bude těžké, přesto poslechla.

„Poslušnost. Je to ctnost vzácnější, než se zdá.“ napsal jeden slavný básník a měl pravdu, protože poslušnost otevírá dveře do našeho života. Když Adam a Eva v ráji neposlechli, víme dobře, jako to dopadlo. Otevřeli dveře špatným věcem a stalo se tak mnoho zla. Když jednáme jako Maria a poslechneme, dovolíme Bohu, aby v našem životě jednal On.

Čemu se můžeme tento týden od Panny Marie učit?

Dávejme pozor na všechny úkoly, které dostaneme. Snažme se poslechnout hned a splnit všechno, co se po nás chce, i když to bude těžké. Všímejme si, s čím bychom mohli doma pomoci, aniž by nám to musel někdo říkat (například vynést koš, ustlat si postel, utřít nádobí, uklidit si svoje věci, poskládat boty a jiné). Pomodleme se za to, abychom se naučili být poslušní.

Pokaždé, když se ti úkol podaří splnit, vnášíš světlo nejen do svého života, ale také do života druhých lidí. Na znamení toho si přidej hvězdičku a vyzdob tak nebe nad Betlémem, které máme v kostele.

Společná modlitba: „Panno Maria, anděl Gabriel za tebou přišel s velkým úkolem. Nepřišel tě pochválit, nepřišel poděkovat..., přišel s úkolem. Ty jsi ho vyslechla a s pokorou jsi tento úkol přijala. Nijak jsi se nevymlouvala, neptala jsi se proč zrovna ty, ale svůj úkol jsi přijala. Nauč i nás, abychom pozorně naslouchali a dávali pozor na své úkoly a s pokorou je přijímali. Nejenom jako děti, když mají poslouchat rodiče, učitele, ale také jako dospělí poslouchat úkoly od Hospodina. Nauč nás naše úkoly plnit s radostí a láskou ke svým bližním a k Bohu, bez výmluv a odmítnutí. Nauč nás, že naše poslušnost nás nesvazuje, ale otevírá cestu Bohu, aby mohl v našem životě působit.“

Připojíme modlitbu díky a proseb vlastními slovy:

- Děkujeme ti Maria, za tvoji pokoru.
- Děkujeme ti Maria za to, že jsi naslouchala andělu Gabrielovi.
- Děkujeme ti Maria za to, že jsi přijala svůj úkol.
- Prosíme tě, Maria o sílu k přijetí úkolů.
- Prosíme tě Maria, nauč nás naslouchat, ať rozpoznáme naše úkoly.
- Prosíme tě Maria, za pomoc ve škole, při písemkách a učení, to jsou naše úkoly..... připojíme další. A zakončíme modlitbou růžence.

3. TÝDEN „Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně.“ (Lk 1,41)

Maria přináší Ježíše do Alžbětina domu. Potřebují ho i naše rodiny?

Milé děti, myslíte si, že s vámi ve vašem domě žije Pán Ježíš? Je to těžká otázka. Když se nad ní zamyslíme, může nám přijít na mysl, že přece Pán Ježíš nemá u nás svůj vlastní pokoj ani žádné věci, dokonce ani místo u stolu. To ale neznamená, že by s námi nebydlel. Je s námi stále. A vždycky, když se ti podaří poslechnout rodiče, když někomu pomůžeš, když se na někoho usměješ, když kolem sebe rozdáváš lásku, je Pán Ježíš s tebou obzvlášť rád. To, že známe Pána Ježíše a můžeme žít podle toho, jak nás to sám naučil, je velký dar. Ale ne v každé rodině tomu tak je. Jsou rodiny, kde Pána Ježíše neznají. Jsou rodiny, které dveře svého domu před ním zavírají. A to je velmi smutné. Co můžeme udělat my, aby tomu tak nebylo? Můžeme se podívat na Pannu Marii - přináší Ježíše do domu Alžběty. Jakmile uslyšela Mariin pozdrav, ona i její dítě se zaradovali. Maria přišla Alžbětě pomoci, ale nepřišla sama. Byl s ní také Ježíš a to způsobilo velkou radost. Maria nás učí, že všechno, co děláme, máme dělat s Ježíšem, aby on mohl žít v nás a spolu s námi přicházet k druhým. Lidé potřebují Ježíše, naše rodiny potřebují Ježíše i my ho potřebujeme, protože tam, kde je Ježíš, tam je radost.

Čemu se můžeme tento týden od Panny Marie učit?

Zkusme si představit, že s námi doma žije Ježíš a najděme si čas si s ním popovídat. Při společné modlitbě s rodiči se pomodleme i za rodiny svých kamarádů, které v Pána Ježíše nevěří. Navštivme společně jako rodina někoho, o kom víme, že je sám a bude mít z naší návštěvy radost. Při všem, co dobrého budeme konat, myslíme na to, aby s námi byl také Ježíš. Pozvěme Ježíše do všeho, co budeme dělat.

Pokaždé, když se ti úkol podaří splnit, vnášíš světlo nejen do svého života, ale také do života druhých lidí. Na znamení toho si přiděj hvězdičku a vyzdob tak nebe nad Betlémem, které máme v kostele.

Společná modlitba: „Panno Maria, přijala jsi svůj úkol, a stala jsi se Matkou Ježíše. Nosila jsi ho pod svým srdcem. Období těhotenství je velmi náročné a ty jsi přesto vyšla na cestu, abys mohla navštívit svoji příbuznou Alžbětu a přinesla jí radostnou zvěst. Přinesla's jí Ježíše. Nauč nás, že naše poslušnost, náš úsměv, náš pozdrav, zkrátka vše, co pro druhé děláme s láskou přináší světlo do životů jejich i našich. Pomoz nám, aby Ježíš měl pevné místo v našich životech, v životech našich rodin, naší farnosti, abychom si mohli navzájem přinášet Ježíše, Jeho světlo do svých životů i do životů těch, kteří Ježíše neznají nebo nechtějí znát. Všude tam, kam přijdeme, ať jde s námi Ježíš a můžeme rozdávat Jeho radost a lásku.“

Připojíme modlitbu díků a proseb vlastními slovy:

- Děkujeme ti Maria za to, že jsi nehleděla na své pohodlí a vyšla jsi na cestu.
- Děkujeme ti Maria, že díky tobě mohl Ježíš přijít k nám.
- Děkujeme ti Maria, že jsi nám ukázala, že můžeme přinášet Ježíše druhým.
- Prosíme tě Maria, abys nám pomáhala žít s Ježíšem.
- Prosíme tě Maria, abys nás naučila předávat radost druhým.
- Prosíme tě Maria, pomoz nám starat se i o lidi, kteří jsou sami.... (+ růženec)

4. TÝDEN „Velebí má duše Hospodina a můj duch jása v Bohu mém Spasiteli.“ (Lk 1,46)

Maria vystupuje v evangeliu jako ta, která zpívá, jása

Je to chvalo zpěv na Boží velikost. (J. Meisner)

Milé děti, zažily jste někdy takovou radost, až se vám z toho chtělo zpívat, skákat nebo jste se prostě nemohly přestat smát? Takových chvil obvykle nebývá mnoho, a proto jsou velmi vzácné. Někdo by dokonce mohl říct, že nikdy nic takového nezažil. Myslíte si, že je to možné, aby šťastné chvíle byly jen pro někoho? Není to tak. Pro každého na světě je připraveno spousta šťastných okamžiků, jenom je musíme umět objevovat. Tajemství, které nám je pomůže najít, je v tom, že je budeme hledat vděčným srdcem tak, jako Panna Maria. Její srdce bylo plné vděčnosti, a proto dokázala vidět Boží dobrotu úplně ve všem. Maria vystupuje v evangeliu jako ta, která zpívá a jása. Známe její chvalo zpěv, který začíná slovy: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jása v Bohu mém spasiteli.“ Maria zpívá Bohu s vděčností za všechno, co pro ni vykonal. Nebere to jako samozřejmost, ale jako velkou a úžasnou věc. I my můžeme zpívat s vděčností jako Maria za všechno, co nám Bůh dává. Není samozřejmost, že máme rodiče, domov, že máme co jíst a kde spát, že můžeme chodit do školky či do školy. Je to všechno dar, který Bůh dává nám i našim rodičům, protože nás má rád.

Jak můžeme tento týden prožít radostně jako Maria?

Říká se: „ Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“ Zkusme si jen tak pro radost zazpívat. Znáš třeba nějakou píseň k Panně Marii? Jestli umíš hrát na hudební nástroj, můžeš zahrát i na něj a udělat tak někomu radost. V modlitbě Pánu Bohu poděkujme za všechny věci, které si myslíme, že jsou samozřejmé (za rodiče, za sourozence, za to, že můžeme chodit do školy, za to, že jsme zdraví, za kamarády). Tento týden se více usmívejme a dělejme radost lidem kolem sebe (můžeme dát někomu malý dárek, povzbudit kamaráda, pomoci někomu s úkolem, pomoci mamince v úklidu doma, pomoci při výzdobě kostela na vánoční svátky).

Pokaždé, když se ti úkol podaří splnit, vnášíš světlo nejen do svého života, ale také do života druhých lidí. Na znamení toho si přiděj hvězdičku a vyzdob tak nebe nad Betlémem, které máme v kostele.

Společná modlitba: „Panno Maria, svůj úkol jsi přijala s vděčností jako velký a úžasný dar. Tvé srdce naplňovala velká radost a vděčnost, kterou jsi svým chvalo zpěvem vyjádřila. Nezapomněla's a nebála ses děkovat. Náš život je plný radostných okamžiků a my to tajemství objevíme se srdcem plným vděčnosti a lásky k Bohu. Nauč nás tomuto pohledu, nauč nás žasnout. Nauč nás naši radost, vděčnost a lásku vyjadřovat jak našim blízkým, tak především našemu nebeskému Otci, který je nejvyšší dobro a vše dobré máme z Jeho rukou.“

Připojíme modlitbu díků a proseb vlastními slovy:

- Děkujeme ti Maria, za tvůj chvalo zpěv
- Děkujeme ti Maria, za tvůj pohled lásky a vděčnosti
- Děkujeme ti Maria, že jsi nám dala slova díků a chvály

- Prosíme tě Maria, abychom měli odvahu děkovat
- Prosíme tě Maria, abychom se naučili žasnout nad krásou kolem nás
- Prosíme tě Maria, abychom nic nebrali jako samozřejmost, ale jako dar....
připojíme další. **Zakončíme modlitbou růžence.**

(Připravila Martina Šimšová)

Inspirace na vánoční dárky z nakladatelství Paulínky:

V pořadí již pátá kniha úspěšné autorky Stormie Omartianové, která nedávno vyšla v našem nakladatelství, je, jak její název **Síla manželovy modlitby** napovídá, určena především mužům žijícím v manželství. A to zejména těm, kteří své manželky milují a chtějí jim hlouběji porozumět, ale třeba se jim to vždy nedaří, jak by si přáli, a svět jejich ženy je pro ně možná někdy velkou neznámou.

Kniha, při jejímž psaní vycházela autorka sama ze své vlastní zkušenosti dlouholetého života v manželství, vzešla z otázek mužů, kteří si přáli modlit se za své manželky, jen mnohdy nevěděli *jak*. Čtenáři jsou tak citlivě a často s jistou dávkou humoru uváděni do vnitřního světa ženy, k tomu, jak je Bohem stvořena a jak nemůže být jiná, ale právě taková je krásná. Je velmi důležité, aby manžel neponechal své manželství náhodě, ale aby do všeho, co se týká nejen života jeho, ale i jeho manželky a jejich potřeb a různých situací, zval Boží milost a požehnání.

Protože každé srdce, muže i ženy, se ve vztahu potýká s vlastními chybami, nedokonalostmi a sobectvím, mohou z toho vznikat často těžkosti a neshody. Tomu se žádné manželství nevyhne. Ale díky modlitbě manžela za svou manželku se obě srdce zjemňují, a otěže nad těžkostí tak přebírá Bůh a působí v nich – pokud mu k tomu dáme příležitost. On pak může a chce dávat věci do pořádku tak, jak jsme si ani nedovolili doufat. A jak to konkrétní příklady v knize dokládají, může se tak dít často nečekaným, i humorným způsobem. Autorka tak manžely vede především k větší všímavosti a pozornějšímu naslouchání vlastním manželkám, a jak z knihy vyplývá, právě to ženám v manželství ze strany mužů nejvíce chybí – prosté naslouchání.

Na závěr každé kapitoly je jako pomoc manželům nastíněna možnost, jak se mohou za konkrétní oblast života manželky modlit, a pokud budou chtít, mohou už vyjádřená slova doplnit modlitbou vlastní. Dále je kniha obohacena o přesně padnoucí úryvky z Písma svatého, které danou oblast osvětlují Božím slovem, tedy nejen čistě lidským pohledem.

Kniha **Setkání s pastýři** je první ze série příběhů pro děti a v následujících pěti dílech postupně nabídneme další vyprávění o odvážných dětech, které zažívají neuvěřitelná dobrodružství

v Ježíšově době.

Další knížkou pro děti je původní český titul **Misionářka lásky** o Matce Tereze od Kateřiny Šťastné s nádhernými obrázkami paní Soni Häusl-Vad a s úkoly a podněty k přemýšlení u každé kapitoly.

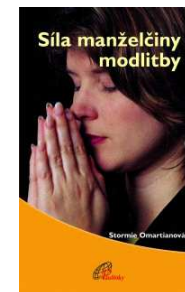
Další knihou je kniha Stormie Omartianové **Síla manželčiny modlitby**. Žít v dnešní době v úžasném manželství se jeví mnohé z žen jako nedostupná vize. Jak málo v takové věci věří v sílu modlitby a Boží moc. Autorka zkoušela řešit své problémy v manželství různými metodami – hádáním se, uprošováním, ignorováním, vyhýbáním se, konfrontací, dohadováním se a také populární »tichou domácností«. Trvalo jí, než si uvědomila, že je třeba začít s modlitbou.

Nechme se tedy my, manželky někdy zoufalé, jindy trpící, ale i ty šťastné, které by rády „jen“ podpořily modlitbou svého manžela, oslovit autentickou výpovědí autorky plnou reálného vidění věcí i vlastních zkušeností s modlitbou, která může proměnit vás, vašeho manžela i celé manželství.

I v této knize, kterou čtenářům nabízíme, se spojuje evangelium s konkrétním lidským životem, a to s osobou a tvorbou význačného anglického spisovatele C. S. Lewise, z jehož knih se těšily miliony nejen malých čtenářů na celém světě. Kniha Paola Gulisana s názvem: **C. S. Lewis: Ve světě fantasy a evangelia** dává nahlédnout hlouběji do života blízkého Tolkienova přítele a jeho života se všemi klíčovými okamžiky, včetně dobových souvislostí. Dále nabízí průřez celou Lewisovou tvorbou, v níž autor knihy nachází hluboký vztah s evangelijním poselstvím. Kniha může čtenáře svým krásným jazykem mnohým potěšit a také k mnohému inspirovat, například k četbě dalších příběhů, které jsme milovali nejen jako malí – pohádek, jejichž kouzlo zůstane nesmrtelné a poselství překvapivě hluboké.

Dalším tipem je **Evangelium na každý den**. Jedná se o průvodce pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Autory komentářů na rok 2017 jsou čeští autoři (kněží, jáhni, zasvěcené osoby, manželé). Evangelium příslušného dne je uvedeno v plném znění, nechybí však ani odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne. Papež František často vybízí k pravidelnému naslouchání Ježíšovým slovům. I četba Evangelia na každý den k tomu může být vhodnou příležitostí.

(Dodala Martina Šimšová)

Ze života významného světce Svatý Kašpar z Bufala

Přišel na svět 6. ledna 1786 rodičům, kteří pracovali v paláci – otec kuchař a matka se starala o děti, kterým dala dobrou křesťanskou výchovu. Kašpar byl od dětství dost nemocný a neměl proto chuť účastnit se klukovských her v ulicích Říma. Raději, kdykoli měl příležitost, navštěvoval chrámy, kde hovořil s obrazy světců – s Aloisem z Gonzagy a s Františkem Xaverským. Po skončení školy navštěvoval římskou kolej, aby se připravil na svou budoucnost. Chtěl se stát misionářem. Když přijal nižší svěcení, kázal v kostelích a na náměstích. Kázání byla od srdce srozumitelná prostému lidu.

Roku 1808 přepadl Řím Napoleon a žádal od kněží přísahu věrnosti a svrchovanosti a na to Kašpar, který byl právě vysvěcen na kněze, odpověděl: “Nemohu, nechci, nesmím.“ Čtyři roky trávil ve vězení a po osvobození v roce 1814 se Kašpar rozhodl jít ve stopách Františka Xaverského jako misionář do dalekých zemí, ale papež Pius VII. ho nenechal odejít, a tak působil jako misionář v Itálii a založil řád misionářů **Drahocenné Krve Páně**. Úkolem tohoto společenství byly lidové misie, duchovní péče, školní vyučování a exercicie.

Misionáři svatého Kašpara se rozhodujícím způsobem podíleli na obnově náboženského života v Itálii. Místo posledního odpočinku v Albanu u Říma, ostatky jsou uchovány v kostele P. Marie v Trivulu v Římě. U jeho hrobu se stalo mnoho zázraků.

Nejsvětější Kristova Krev je Krev Beránka bez vady a bez poskvrny, tj. jeden z novozákonních citátů, které vyjadřují nekonečnou cenu Kristovy Krve od samých začátků církve. Spasitelná síla této Drahocenné Krve je evidentní ze Zjevení, a proto se stala předmětem úcty a zbožnosti křesťanů. Hymny, texty i církevní umění jsou bohaté na připomínky Nejsvětější Krve.

Marcela Chudíčková

Jan XXIII. označil sv. Kašpara Bufala za *pravého a největšího apoštola úcty k Nejdrahocennější Krvi*.

Pastorační plán

prosinec 2016 – březen 2017

24. prosince	Štědrý den – sobota - Bohoslužba Slova pro děti a rodiče s otevřením Betléma - Kněždub 11.00 hodin Mše svatá pro děti a rodiče s otevřením Betléma – Tvarožná Lhota 12.00 hodin. <u>Půlnoční mše svatá:</u> Kněždub 22.00 hodin, Tvarožná Lhota 24.00 hodin
25. prosince	Narození Páně – neděle – Slavnostní mše svatá: Tvarožná Lhota 8.30 hodin, Kněždub 10.30 hodin
26. prosince	Svátek sv. Štěpána – pondělí – Mše svatá: Tvarožná Lhota – 8.30 hodin, Kněždub 10.00 hodin. Vánoční koncert ve 14.00 hodin v kostele sv. Jana Křtitele
27. prosince	Svátek sv. apoštola Jana – úterý – Mše svatá spojená s žehnáním Jánského vína – Kněždub 17.00 hodin
30. prosince	Svátek sv. Rodiny – pátek – Mše svatá spojená s žehnáním dětí a rodin: Tvarožná Lhota 16.30h, Kněždub 17.00h
31. prosince	Svátek sv. Silvestra – sobota – Děkovná mše svatá: Tvarožná Lhota 16.00 hodin, Kněždub 17.00 hodin
1. ledna	Slavnost Matky Boží, Panny Marie - Nový rok – neděle Mše svatá s obnovou manželských slibů: Tvarožná Lhota 8.30 hodin, Kněždub 10.30 hodin
6. ledna	Slavnost Zjevení Páně – pátek – adorační den farnosti: Adorace Nejsvětější Svátosti: Kněždub od 7.00 do 17.00h, Tvarožná Lhota od 13.00 do 16.00h. Slavnostní mše svatá s žehnáním vody, kadidla, křídly a náboženských předmětů: Tvarožná Lhota 16.00 hodin, Kněždub 17.00 hodin
7. ledna	Sobota – Mše svatá spojená s žehnáním a vysláním Tříkrálových koledníků: Tvarožná Lhota 9.00 hodin
8. ledna	Svátek Křtu Páně – neděle – Mše svatá spojená s obnovou křestních slibů: Tvarožná Lhota 8.30 hodin, Kněždub 10.30 hodin + žehnání a vyslání Tříkrálových koledníků
28. ledna	Farní ples – sobota – Tvarožná Lhota

2. února	Svátek Obětování Páně – čtvrtek – Mše svatá spojená s žehnáním svíček a zavíráním jesliček: Tvarožná Lhota 16.30 hodin, Kněždub 17.30 hodin
5. února	Neděle – Mše svatá s udělováním svátosti pomazání nemocných: Tvarožná Lhota 8.30 hodin, Kněždub 10.30 hodin
1. března	Popeleční středa – Mše svatá spojená s udělováním popelce: Tvarožná Lhota 17.00 hodin, Kněždub 18.00 hodin

Návštěva nemocných

Tvarožná Lhota	5. ledna	2. února	2. března
Kněždub	6. ledna	3. února	3. března

Večerní adorace se svátostí smíření 20 - 21 hodin

Kněždub	12. ledna	9. února	9. března
Tvarožná Lhota	Večer chval každou neděli v 19.00 hodin		

Setkávání nad Písmem Svatým

Pastorační dům Tvarožná Lhota

Každé první úterý v měsíci: 3. ledna, 7. února, 7. března

Děti, které skrze svátost křtu se staly Božími dětmi:

Daniel Neumann 18. září
Sofie Jurčecová 24. září
Evelína Anna Jochová 30. října
Ondřej Sochor 6. listopadu
Nicolas Sporysz 20. listopadu

Svátost manželství si udělili:

10. září : Lukáš Šantavý a Eva Bučková
24. září : Radim Mikéska a Jana Náhlíková

V naši farnosti jsme se rozloučili a svěřili do náručí milosrdného Otce:

Růžena Ožvoldová - † 29.října – Kněždub
Štěpán Hříbňák – † 31.října – Tvarožná Lhota
Josef Hlahůlek † 25.listopadu - Kněždub

ADVENTNÍ ZPOVĚDI V NAŠEM DĚKANÁTU

3. 12. Sobota - Hroznová Lhota a Kozojídky 14.00 - 16.00 hod.
4. 12. Neděle – Kuželov, Lipov a Louka 14.30 – 16.00 hod.
10. 12. Sobota - Kněždub a Tvarožná Lhota 10.00 - 11.30 hod.
10. 12. Sobota - Veselí nad Moravou 14.00 - 16.00 hod.
11. 12. Neděle - Vnorovy 14.30 – 16.30 hod.
13. 12. Úterý – Petrov - 16.00 - 17.30 hod.
14. 12. Středa - Sudoměřice 16. 00 - 17.30 hod.
15. 12. Čtvrtek - Moravský Písek 16.00 - 18.00 hod.
Rohatec 16. 00 - 17.30 hod.
16. 12. Pátek - Radějov 16.00 - 17.30 hod.
17. 12. Sobota - Blatnice a Blatnička 10.00 - 11.30 hod.
17. 12. Sobota - Velká nad Veličkou 14.00 – 15.30 hod.
18. 12. Neděle - Strážnice 14.30 - 16.30hod.

POZVÁNKA

Někdy se nám zdá těžké věřit, že milující Bůh má s každým z nás své vlastní plány. Naše životní cesta se kroutí neznámou krajinou a Boží plán se nám odhaluje spíše až ve zpětném zrcátku.

Na cestě kupředu jsme nerozhodní, snažíme se obejít nejobtížnější úseky, najít nějakou zkratku.

Čím méně se Boha v tichosti srdce dotazujeme na Jeho vůli a čím méně Mu dovolujeme, aby řídil naše kroky, tím více toužíme druhým mluvit do života, předepisovat jim, co mají dělat a vydávat to dokonce za Boží vůli!

(převzato z výstavy o Matce Tereze)

Poděkování

Na závěr tohoto roku bych chtěla upřímně poděkovat za všechny lidi, se kterými jsem se v průběhu tohoto roku setkala, a kteří mě inspirovali pro tvorbu farního zpravodaje.

Děkuji za veškeré podněty, rozhovory, životní zkušenosti ...

Každý člověk kráčí po své cestě životem, na které se setkává s lidmi, kteří možná jdou kousek cesty s ním. A velmi záleží na okamžiku, který s daným člověkem prožijeme. Na jeho hloubce a opravdovosti.

A tak se člověk může posunovat blíže k pravému a jedinému cíli.

Děkuji za výbornou spolupráci s naším novým otcem Janem, za jeho pečlivost při zpracovávání informací do farního zpravodaje a laskavou ochotu. Rovněž ze srdce děkuji paní Martině Šimšové, která dodává příspěvky za Tvarožnou Lhotu. Velké poděkování patří i paní Heleně Frolkové za její ochotu při výběru požadovaných fotografií do zpravodaje a manželům Sukupovým ze Strážnice, kteří nám zpravodaj tisknou.

Jsem vždycky velmi ráda za všechny lidi, se kterými mám možnost promluvit o životě, který sami prožívají, a který je přivádí blíže k poznání pravého a jediného Boha.

Bůh je jen jeden. A to je pravý cíl každého křesťana, každého z nás.

Snad i četba tohoto zpravodaje pomáhá k zastavení se a přemýšlení o životě...

Ze srdce přeji všem vnímavost a citlivost v každém okamžiku,
otevřené srdce i v nepatrných skutečích
a radost z maličkostí.

Lenka Mokošová

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub.

Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokošová.

Použité fotografie z farních webových stránek.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.cz

Modlitba požehnání

Milosrdný a dobrý Bože, ty jsi pramenem veškerého požehnání.

Prosím tě, požehnej celou adventní dobu,
ať se znovu zacelí a zahojí vše, co se během uplynulého roku pokazilo...

Prosím tě, požehnej také mně i všem lidem, kteří mi leží na srdci.

Vztáhni svou ruku na všechny lidi.

Požehnej dílu mých rukou, aby se má práce stala požehnáním pro druhé.

Požehnej všechny lidi, kteří se necítí milováni.

Pošli jim své požehnání v podobě lásky.

Sešli své požehnání v podobě naděje všem zoufalým a zoufalým,
sešli své požehnání jako nový život ustrnulým,
jako světlo těm, v jejichž srdcích se zatemnělo.

Požehnej těm, kteří jsou nemocní a trpí sebou samými,
aby dokázali načerpat novou naději.

Požehnej umírajícím tak, aby svým umíráním požehnali tomu, co pomíjí,
a tak se stali sami požehnáním pro všechny,
kteří ještě zatím žijí v časné skutečnosti.

Požehnej nám všem, abychom se stávali požehnáním jedni druhým.

Naplňuj svým požehnáním celý svět,
abychom i my dokázali vnímat tvůj svět jako jedno velké požehnání.

Naplňuj svým požehnáním všechny mé blízké.

Dej, ať dnes všude vnímáme tvé požehnání:
v tichu, v modlitbě, v setkáních, v rozhovorech, při práci
a vůbec ve všem, co prožíváme.

Požehnej nám a všem našim blízkým
dobrotivý a milosrdný Bůh, Otec i Syn i Duch svatý.

Amen.

(Anselm Grün – Moje modlitební kniha)

„Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí?“